

«Να 'σαι καλά δάσκαλε»

Ήταν στο τέλος της έκτης ώρας, όταν ο Ορέστης, μαθητής της Β΄ Γυμνασίου, πετάχτηκε από την τάξη του με νεανική ορμή. Το πρόσωπό του έλαμπε, χαμογελούσε και φαινόταν ψηλότερος από όσο ήταν. Για κακή του τύχη, έπεσε πάνω στον κύριο Δημητρέλο που δίδασκε γεωγραφία, ο οποίος φημιζόταν για την αυστηρότητα του.

-Ωχ! Συγγνώμη κύριε, είπε με τρεμάμενο ύφος ο Ορέστης.

-Γιατί φωνάζατε την ώρα του μαθήματος;

-Δεν φωνάζαμε, αλλά τραγουδούσαμε.

-Τραγουδούσατε; Ποιον καθηγητή είχατε;

-Τον κύριο Ιωάννου.

-Και γιατί τραγουδούσατε παρακαλώ; ρώτησε με ειρωνικό ύφος ο κύριος Δημητρέλος.

-Τραγουδούσαμε τραγούδια της παράδοσής μας. Αυτό αποτελεί μέρος της μεθοδολογίας του κυρίου Ιωάννου, για να μας φέρει σε επαφή με τη λαϊκή παράδοση. Αφού μας έκανε πρώτα να καταλάβουμε ότι αυτά είναι κομμάτια της ταυτότητας μας, ότι πρέπει να τα σεβόμαστε πολύ και προπαντός να τα τηρούμε. Σε όλη τη διαδικασία συμμετείχαμε βιωματικά, βρήκαμε τραγούδια του τόπου μας, την ιστορία τους, την προέλευση τους, τα καταγράψαμε και σιγά σιγά μάθαμε να τα τραγουδάμε. Επίσης, δεν μείναμε μόνο στο τραγούδι, αλλά κάποια μάθαμε να τα χορεύουμε και να τα δραματοποιούμε.

-Ποιος είναι ο ρόλος του κυρίου Ιωάννου; τον διέκοψε ο καθηγητής.

-Ο φιλόλογός μας αγαπά και σέβεται πολύ την παράδοση. Μας έφερε υλικό, μας διάβαζε, αλλά κυρίως μας άκουγε, μας εμπιστευόταν και μας καθοδηγούσε στο να βρούμε και εμείς στοιχεία της λαϊκής μας παράδοσης και να τα κάνουμε κτήμα μας.

-Για πες μου Ορέστη, αυτό το μάθημα σας άρεσε; είπε ο καθηγητής.

-Αν μας άρεσε λέει; Το λατρέψαμε! απάντησε με σιγουριά. Το κυριότερο όμως είναι ότι με αυτή τη διαδικασία κάναμε πολλά μαθήματα μαζί: Λογοτεχνία, Ιστορία, Ελληνική Γλώσσα, Μουσική... Α και φυσικά Γεωγραφία!

Ο κύριος Δημητρίλος τον κοίταξε απορημένος και προβληματισμένος να απομακρύνεται στον διάδρομο με ένα περίσσιο ελληνικό ανάστημα.

-Γιατί άραγε να είπε ότι μάθανε και Γεωγραφία;

E.E.